

Στο Λέχοβο έρχεται και ο Σούλιος από το Ζέλενιτς μαζί με τον Γραμμενόπουλο και τους πληροφορεί ότι την ερχόμενη Κυριακή πρόκειται να γίνει στο Ζέλενιτς ο γάμος του γιου του εξαρχικού Στογιάν Γκότεφ και εκεί θα βρίσκονταν πολλοί κομιτατζήδες μεταξύ των οποίων και ο Κόλε από τη Μόκρενη, όπως επίσης και δύο Βούλγαροι αξιωματικοί.

Ο Κατεχάκης και ο Καούδης αποφασίζουν να εισβάλουν στο χωριό και να χτυπήσουν τους κομιτατζήδες την ώρα που εκείνοι θα γλεντούσαν. Την απόφαση για προσβολή του Ζέλενιτς ενισχύει το γεγονός ότι το χωριό είναι εξαρχικό και φωλιά κομιτατζήδων, είναι δε σίγουροι ότι οι Βούλγαροι ανύποπτοι, δεν μπορούν να φανταστούν ότι ελληνικά ανταρτικά σώματα θα μπουν στο Ζέλενιτς, θα είναι σίγουρα αφύλακτοι.

Πράγματι το Σάββατο 13/26 Νοεμβρίου τα ενωμένα σώματα του Κατεχάκη, Καούδη, και Πούλακα ο οποίος είχε έλθει από τη Μπελκαμένη με οδηγούς τον Σούλιο, το Ζήση Δημουλιό και τον Κοσμά Γραμμενόπουλο ξεκινούν από το Λέχοβο για το Ζέλενιτς. Όταν φθάνουν στο χωριό ο Καούδης με την βοήθεια του Σούλιου βάζει σκοπιές στα επικίνδυνα σημεία και ενώ ο Σούλιος κατευθύνεται προς τη τούρκικη συνοικία για να καθησυχάσει τους Τούρκους σε περίπτωση που θα ακούγονταν πυροβολισμοί, αυτός κατευθύνεται στο σπίτι που γινόταν ο γάμος μαζί με 5-6 δικούς του άνδρες και μερικούς του Πούλακα.

Από κακή συνεννόηση όμως του Καούδη με τον Σούλιο μπαίνουν στο σπίτι του εξαρχικού παπά του χωριού όπου εκείνη την ώρα δεν υπήρχε παρά μόνο η παπαδιά. Πρώτοι στο σπίτι μπαίνουν οι άνδρες του Πούλακα οι οποίοι αφού είδαν ότι δεν υπήρχαν κομιτατζήδες για σκότωμα το έριξαν στο πλιατσικολόγημα. Σε λίγο μπαίνει και ο Καούδης ο οποίος βλέποντας την κατάσταση διατάζει να βγουν όλοι έξω ενώ εκείνος με τους δικούς του αποφασίζει να ψάξει στο υπόλοιπο χωριό να βρει το σπίτι στο οποίο γινόταν το γλέντι του γάμου ή να φύγουν. Λίγο παρακάτω φυλάει σκοπιά ο Σεϊμένης ο οποίος τους οδηγεί σ' ένα σπίτι από το οποίο ακούγονταν όργανα. Ο Καραβίτης, ο Δούκας, ο Κουτσούκης, ο Καλογεράκης και ο Κλειδής κατευθύνονται αμέσως προς αυτό. Η αυλόπορτα είναι κλειστή, πηδάει μέσα ο Δούκας για να την ανοίξει, σε λίγο όλοι βρίσκονται στο εσωτερικό της αυλή και προχωρούν προς το σπίτι.

Μετά από περιπλάνηση στα δωμάτια του σπιτιού μπαίνουν σε εκείνο όπου βρίσκονται οι κομιτατζήδες. Οι αντάρτες τους ζητούν να παραδοθούν αλλά από αυτούς άλλοι προσπαθούν να φύγουν και άλλοι να πάρουν τα όπλα τους. Οι Έλληνες αρχίζουν να τους πυροβολούν και σε λίγο οι κομιτατζήδες που βρίσκονται στο δωμάτιο μεταβάλλονται σε μια άμορφη μάζα σκοτωμένων. Μεταξύ τους βρίσκονται και δύο Τούρκοι, ο ένας σκοτώθηκε ενώ

ο άλλος γλίτωσε τραυματισμένος.

Μερικοί κομιτατζήδες προσπάθησαν να το σκάσουν αλλά πέφτουν στα πυρά του Καούδη του Κατεχάκη και των υπόλοιπων ανταρτών.

Στο μεταξύ οι κομιτατζήδες που ήταν διεσπαρμένοι στο χωριό ακούγοντας τους πυροβολισμούς αρχίζουν να κτυπούν εναντίον των ανταρτών και οι μάχη γενικεύεται. Οι Τούρκοι ανησύχησαν και θέλησαν να επέμβουν αλλά ο Σούλιος προσπαθούσε να τους καθησυχάσει λέγοντας ότι γλέντι έχουν, θα ρίξουν και κανένα πυροβολισμό.

Οι Έλληνες σιγά - σιγά αρχίζουν να μαζεύονται και να βγαίνουν έξω από το χωριό. Στα γεγονότα σκοτώθηκαν 10-12 εξαρχικοί και κομιτατζήδες, μεταξύ των οποίων και ο ιδιοκτήτης του σπιτιού. Ο γιος του, ο γαμπρός κατάφερε να γλιτώσει γιατί την ώρα της μάχης βρισκόταν στο δωμάτιο των γυναικών. Επίσης κατάφερε να γλιτώσει και ο βοεβόδας Κόλε.

Δύο μέρες αργότερα, πήγαν στο Ζέλενιτς, κινούμενοι από τους εξαρχικούς, οι πρόξενοι των Μεγάλων Δυνάμεων, οι οποίοι καταδίκασαν τα γεγονότα και κατηγόρησαν αφενός μεν τους Έλληνες για την πράξη αυτή, αφετέρου τους Τούρκους γιατί έδειξαν αδιαφορία.

Το Μακεδονικό Κομιτάτο, στην Αθήνα, ανήσυχο από τις αντιδράσεις των Μεγάλων Δυνάμεων στέλνει διαταγές προς τα ελληνικά σώματα να αποφεύγονται οι βιαιοπραγίες.

Μετά την έφοδο στο Ζέλενιτς, το σώμα του Πούλακα κατευθύνθηκε στη Μπελκαμένη ενώ τα σώματα του Κατεχάκη και Καούδη λόγω του καιρού που είχε αρχίσει να χιονίζει, κατευθύνονται νότια προς τη Λόσνιτσα. Η πορεία προς Λόσνιτσα γίνεται κάτω από πολύ πυκνό χιόνι και τα ξημερώματα της Κυριακής φθάνουν έξω από το χωριό. Ειδοποιούν τους κατοίκους του χωριού οι οποίοι με ενθουσιασμό από το αποτέλεσμα της προηγούμενης νύκτας τους ετοιμάζουν καταλύματα. Εκεί παραμένουν όλη τη μέρα της Κυριακής και το βράδυ αναχωρούν για Κωσταράζι. Εκεί στέλνουν άνθρωπο στη Καστοριά για να μάθουν

περισσότερες λεπτομέρειες για την έφοδο στο Ζέλενιτς όπως επίσης και για κινήσεις του τουρκικού στρατού.

Μαθαίνουν ότι ο τουρκικός στρατός ακολουθώντας τα ίχνη τους βρίσκεται στη Λόσνιτσα. Επίσης μαθαίνουν ότι το Ζέλοβο κινδυνεύει από τους κομιτατζήδες και αποφασίζουν να προωθηθούν προς τα εκεί ειδοποιώντας συγχρόνως τον Καραλίβανο, ο οποίος βρίσκεται στη Λόσνιτσα να έρθει μαζί τους. Ο αγγελιοφόρος που στέλνουν στον Καραλίβανο επιστρέφει λέγοντάς τους ότι ο Καραλίβανος δεν μπορεί να έλθει προς συνάντησή τους επειδή πολλοί άντρες του είναι άρρωστοι.

Την Τρίτη 16/29 Νοεμβρίου τα δύο σώματα εξακολουθούν να βρίσκονται στο Κωσταράζι καθηλωμένα από το χιόνι που πέφτει πυκνό και μόνο την επομένη σταματάει η κακοκαιρία και αποφασίζεται να ξεκινήσουν για Ζέλοβο. Πράγματι το βράδυ της Τετάρτης αναχωρούν και με βάρκες περνάνε τη λίμνη της Καστοριάς και τα ξημερώματα φθάνουν στο μοναστήρι του Αγ. Νικολάου Σλίβενη.

Την Πέμπτη 18 Νοεμβρίου / 1 Δεκεμβρίου μένουν μέσα στο Μοναστήρι και το βράδυ αναχωρούν για Ζέλοβο. Ο Καούδης αποφασίζει η πορεία προς Ζέλοβο να γίνει χωρίς στάσεις και όλη τη διάρκεια της νύκτας. Ο δρόμος είναι γεμάτος χιόνι και η πορεία είναι εξουθενωτική. Για το λόγο αυτό αποφασίζουν να εφοδιάσουν τον Κατεχάκη με ένα άλογο παρά τις αρχικές αντιρρήσεις εκείνου. Το βράδυ μετά τα μεσάνυχτα ξεκινούν και μετά πορεία δέκα ωρών φθάνουν στο Ζέλοβο.

Όλη τη μέρα της Παρασκευής μένουν μέσα στο χωριό αλλά η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί είναι ανησυχητική. Ο Καούδης είχε φύγει από το Ζέλοβο στις 16/29 Οκτωβρίου αφήνοντας εκεί μόνο τον Λευκαρουδάκη και τον Σκουντρή. Μία μερίδα των κατοίκων έχει υποχωρήσει στις πιέσεις των κομιτατζήδων ενώ ο Μήτρος Βλάχος, ο οποίος είχε μπει στο χωριό, πίεζε τους κατοίκους να προσχωρήσουν προς την Εξαρχία. Για το λόγο αυτό αποφασίζουν αφενός μεν να κυνηγήσουν το Μήτρο Βλάχο αφετέρου δε να ανακρίνουν και να τιμωρήσουν τους πρωταίτιους της εξαρχικής μερίδας.

Το βράδυ της ίδιας μέρας τους επισκέπτονται ένας παπάς από το Μοναστήρι, ο παπα-Σταύρος και ο μουχτάρης του Πισοδερίου, οι οποίοι συνεργάζονται με τον Κατεχάκη και τον Καούδη.

Η σφαγή στο Ζέλενιτς (13/26 Νοεμβρίου 1904)

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 12:58 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 08 Νοέμβριος 2008 12:59

Μετά τη σφαγή, οι Τούρκοι συνέλαβαν τους αδελφούς Γραμμενόπουλους (και συγκεκριμένα τους Κοσμά, Κωνσταντίνο, Στέφανο, Ανδρέα, Ηλία και Νικόλαο) και τον Σούλιο σαν ηθικούς αυτουργούς. Θα μείνουν στις φυλακές του Μοναστηρίου μέχρι τις 26 Ιουλίου 1905.

Στις 19 Νοεμβρίου / 2 Δεκεμβρίου ο Κόλε της Μόκρενης εκδικούμενος τα γεγονότα του Ζέλενιτς σκοτώνει έξω από το Σόροβιτς τους Κοζανίτες Γεώργιος Αγραφιώτη, Αντ. Κιρμιζή ή Κρεμεζή, Θεόδωρο Μανιάκα και Άγγελο Λιόντα.